

Список бібліографічних посилань:

1. Конституція України: від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Про Національну поліцію: Закон України: від 2 лип. 2015 р. № 580-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 63. – Ст. 2075.
3. Про забезпечення охорони судів, інших органів та установ судової системи, а також установ судових експертиз: постанова Кабінету Міністрів України: від 9 лист. 2015 р. № 906 // Офіційний вісник України. – 2015. – № 90. – Ст. 3042.
4. Про судоустрій і статус суддів: Закон України: від 2 черв. 2016 р. № 1402-VIII // Офіційний вісник України. – 2016. – № 56.
5. Про затвердження Тимчасового порядку забезпечення охорони судів, органів та установ системи правосуддя, а також підтримання громадського порядку в них: наказ Міністерства внутрішніх справ України: від 26 груд. 2016 р. № 1352 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.vru.gov.ua/content/docs/Poryadok.pdf>
6. Хронологія створення Державної установи «Служба судової охорони» // Державна судова адміністрація України // офіційний сайт: <https://court.gov.ua/press/news/311998/>

УДК 342.951:351.713(477)

Анастасія Олександрівна САВЧЕНКО,

здобувач кафедри загальноправових дисциплін Харківського національного університету внутрішніх справ

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ПОДАТКОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА

На сьогоднішній день велика увага приділяється виявленню та усуненню порушень законодавства держави, особливо у податковій сфері. Адже за останній час правопорушення у податковій сфері зросли до загрозливих масштабів, набули масового характеру, а схеми приховування доходів стали поширеним явищем.

Згідно зі 67 статтею Конституції України «кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом» [1]. В іншому випадку за невиконання або неналежне виконання цього обов'язку кожен повинен нести юридичну відповідальність. За статтею 109 Податкового кодексу України «податковими правопорушеннями є протиправні діяння (дія чи бездіяльність) платників податків, податкових агентів, та/або їх посадових осіб, а також посадових осіб контролюючих органів, що призвели до невиконання або неналежного виконання вимог, установлених законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи» [2].

Основними видами порушень податкового законодавства, визначених Податковим кодексом України, є: порушення встановленого порядку взяття на облік (реєстрації) в податкових органах України; порушення строку та порядку подання інформації про відкриття або закриття банківських рахунків; неподання або порушення порядку подання платником податків інформації для ведення Державного реєстру фізичних осіб – платників податків; неподання або несвоєчасне подання податкової звітності або невиконання вимог щодо внесення змін до податкової звітності; порушення встановлених законодавством строків зберігання документів з питань обчислення і сплати податків та зборів, а також документів, пов'язаних із виконанням вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на податкові органи; порушення правил застосування спрощеної системи оподаткування фізичною особою – підприємцем; відчуження майна, яке перебуває в податковій заставі, без згоди податкового органу; порушення правил нарахування, утримання та сплати (перерахування) податків у джерела виплати; неподання або подання з порушенням строку банками чи іншими фінансовими установами податкової інформації податковим органам України [2].

За порушення податкового законодавства застосовуються такі види юридичної відповідальності як фінансова, адміністративна, кримінальна та дисциплінарна. Як стверджує Попова С. М. «адміністративна відповідальність є засобом адміністративного впливу на порушників податкового законодавства із застосуванням адміністративно-правових норм. Підставою для адміністративної відповідальності за порушення податкового законодавства є наявність складу адміністративного правопорушення – винної або необережної дії чи бездіяльності, що посягає на захищені законом суспільні відносини, за яку законодавством і передбачена адміністративна відповідальність [3, с. 275].

Особливостями адміністративних стягнень у даному випадку є те, що вони застосовуються до фізичних осіб та посадовців, винних у податкових правопорушеннях; адміністративні санкції не тягнуть за собою судимості, а застосовуються у відношенні до найменш значних податкових правопорушень (проступків), які за своїм характером відповідно до закону не тягнуть кримінальної відповідальності; а також відсутні тяжкі правові наслідки.

Адміністративна відповідальність за порушення податкового законодавства зазначена не лише у статтях Податкового кодексу України, Митного кодексу України, але й Кодексу України про адміністративні правопорушення, зокрема в статтях 163-1, 163-2, 163-3, 163-4, 164-1, 164-5 [4].

Так, наприклад, частина статті 163-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення зазначає, що «відсутність податкового обліку, порушення керівниками та іншими посадовими особами

підприємств, установ, організацій встановленого законом порядку ведення податкового обліку, у тому числі неподання або несвоєчасне подання аудиторських висновків, подання яких передбачено законами України, – тягне за собою накладення штрафу у розмірі від п’яти до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян» [4].

Кодекс України про адміністративні правопорушення надає право податковим органам застосовувати лише адміністративні штрафи. Податковий кодекс України за здійснення податкових правопорушень (наприклад, ухилення від сплати податків) передбачає персональну адміністративну та кримінальну відповідальність певних осіб [3, с. 278].

Таким чином, слід зауважити, що податкові правовідносини не залишаються незмінними, удосконалюються способи і механізм скоєння податкових правопорушень. Тому, на нашу думку, необхідно розширити адміністративну відповідальність за правопорушення у податковій сфері, попередньо досконало вивчивши та проаналізувавши чинне законодавство нашої держави.

Список бібліографічних посилань:

1. Конституція України від 28. 06. 1996 р. № 254к/96-ВР // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254/96>

2. Податковий кодекс України: Кодекс від 02. 12. 2010 № 2755-VI // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.

3. Попова С. М. Адміністративно-правовий статус податкових органів України: монографія / за заг. ред. д-ра юрид. наук, професора, заслуженого юриста України, академіка НАПрН України О. М. Бандурки / С. М. Попова. – Х. : Золота миля, 2012. – 386 с.

4. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Кодекс від 07.12.1984 № 8073-X // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>

УДК 35.078.3

Богдан Іванович СЮРКАЛО,

доцент кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат економічних наук, доцент

ORCID:<http://orcid.org/0000-0002-5282-631X>

АКТУАЛЬНІ ШЛЯХИ РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВА НА ДОСТУП ДО ІНФОРМАЦІЇ В УКРАЇНІ

У сучасному інформаційному суспільстві серед основних прав і свобод людини слід виділити право на доступ до інформації. Право